

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№*29

гр. Благоевград, 18.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДВНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря Герасим Ангушев
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Търговско дело № 20221200900032 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 692, ал. 4 ТЗ.

На 10.06.2022 г. от синдика е изготвен и представен на разположение на кредиторите и длъжника списък на приети вземания на кредиторите на ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление с. К., община П., ул. „Д.“ №*, представлявано от Г. В. – в несъстоятелност, по чл. 686 от ТЗ.

Списъкът е публикуван в ТР на 16.06.2022 г..

На 23.06.2021 г. – датата на пощенското клеймо, е постъпило писмено възражение от Национална агенция за приходите, с адрес гр. С., ул. „К. Д.“ №*, представляван от В. П., с вх. № 7134 от 24.06.2022 г. също с плик с пощенско клеймо на изпращане от 23.06.2022 г., срещу така изготвения списък. Възражава се срещу определената от синдика поредност на удовлетворяване на предявеното от този кредитор – НАП, вземане за данъци и осигурителни вноски в размер на 315 333.63 лв., като същото не трябва да бъде в чл. 722, ал. 1, т. 6 и част в т. 9 ТЗ, а трябва да бъде в чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Навежда се, че това следва от обстоятелството, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител, е наложен запор на МПС, собственост на длъжника, като запора е вписан, преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, в Централният регистър на особените залози.

На второ място, прави се възражение, че сумата в размер на 250 лв., представляваща държавна такса за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника, това вземане на кредитора следва да бъде в ред чл. 722, ал. 1, т. 12 ТЗ, а не в чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ. Това становище се аргументира с довода, че актът за разноските на основание чл. 81 ГПК ще бъде постановен в края на производството, а не с решението за откриване на

производство по несъстоятелност, поради което това вземане не се ползва с привилегия.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като вписваните обезпечителни мерки не създават привилегия за кредитора.

Длъжникът не взема отношение по възражението.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира следното:

Възражението на кредитора НАП срещу списъка на приетите вземания е подадено в срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ. Ето защо и предвид факта, че изхожда от лице, което има право и интерес да направи възражение срещу определената от синдика привилегия на предявено от него в производството по несъстоятелност вземане, която има значение за реда на удовлетворяването му по чл. 722 ТЗ, следва да се заключи, че е допустимо и съдът трябва да се произнесе по неговата основателност. Разгледано по същество подаденото възражение е неоснователно.

По делото не е спорно, че постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210001-022-0025529/ 15.04.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП са наложени обезпечителни мерки върху налични МПС, собственост на длъжника, както и че обезпечителните мерки са вписани в ЦРОЗ под № 2021041601791..

Спорно е дали наложените мерки и тяхното вписване в ЦРОЗ създават привилегия за държавата. Разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ следва да се тълкува корективно и във връзка с разпоредбите на чл. 638, ал. 4 ТЗ и чл. 724 ТЗ, което тълкуване води до единствения извод, че вписването на запор по реда на Закона за особените залози не учредява привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност. Вписването по реда на ЗОЗ на запор върху вземания и вещи представлява обезпечителна мярка с единствена последица забрана на длъжника да се разпорежда със запорираното имущество.

Съгласно чл. 638, ал. 4 ТЗ наложените в индивидуалното принудително изпълнение обезпечителни мерки са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността, като след откриване на производството по несъстоятелност е недопустимо налагането на запор и възбрана върху имущество, включено в масата, като разпоредбата не въвежда изключение по отношение на запори, вписани по реда на ЗОЗ. Разпоредбата на чл. 724 ТЗ урежда правилата за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане, като под обезпечен кредитор разпоредбата има предвид единствено кредитор, в чиято полза са учредени ипотека или залог, но не и кредиторите, в чиято полза са допуснати обезпечителни мерки по реда на обезпечителното производство, включително и запор, вписан по реда на ЗОЗ. Нещо повече, в самия закон за особените залози не се съдържат правила, предвиждащи друго действие на вписания запор по реда на закона, различни

от общото действие по чл. 451 и чл. 452 ГПК, като вписването в регистъра има значение само за правото на кредитора да участва в разпределението по ЗОЗ с оглед разпоредбата на чл. 40 и чл. 41 ЗОЗ, тъй като кредитори, чиито права не са вписани в ЦРОЗ не могат да се присъединяват при разпределение на суми от осребряване на заложено по ЗОЗ имущество.

В индивидуалното принудително изпълнение по ГПК наложените запори, включително вписаните по реда на ЗОЗ, не създават друга привилегия на кредиторите, които са ги вписали, освен правото да се присъединят и да участват в разпределението съобразно правата и привилегиите по чл. 136 ЗЗД.

В индивидуалното принудително изпълнение по ДОПК наложените запори не пораждат дори и право на присъединяване, а още по-малко на предпочтително удовлетворение. Право на присъединяване и предпочтително удовлетворение е предвидено единствено за обезпечените кредитори, като под „обезпечени“ разпоредбата на чл. 194 ДОПК има предвид същото като чл. 724 ТЗ, а именно кредитори с учредена ипотека или залог, но не и такива с наложени обезпечителни мерки.

Следователно макар и разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да поставя сред обезпечените кредитори и тези вписали запор и възбрана по реда на ЗОЗ, то очевидно разпоредбата в тази ѝ част е в противоречие с останалите правила за разпределение в универсалното принудително изпълнение, с целта на производството по несъстоятелност, с правилата за разпределение при индивидуално принудително изпълнение и общите правни принципи и по същество неприложима.

Единствената привилегия, която следва от наложени обезпечителни мерки по реда на ДОПК е правото на държавата при открито производство по несъстоятелност и в рамките на 6 месеца от откриването му да реализира имуществото, върху което са наложени мерките по реда на ДОПК / чл. 193 ДОПК, вр. чл. 638, ал. 1 ТЗ/, но дори и в този случай вписването на мерките в ЦРОЗ не създава привилегия за предпочтително удовлетворение на държавата.

С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение, а списъка с приетите вземания следва да се одобри.

Относно възражението в частта за сумата в размер на 250 лв., представляваща държавна такса за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника, това вземане на кредитора следва да бъде в ред чл. 722, ал. 1, т. 12 ТЗ, а не в чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ, съдът намира за неоснователно.

Предявеното вземане на кредитора „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК * за получаване от ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, на сума в размер на 250 лв., представлява такова за направени разноси за държавна такса за образуване на производство по чл. 625 ТЗ, като с решение по чл. 630 ТЗ по отношение на длъжника ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, е открито производство по несъстоятелност. В подаденото възражение се прави оспорване единствено на определения от синдика ред на удовлетворяване на това вземане, поради което съдът ще се

произнесе само по въпросите какъв е неговия характер и оттам в кой ред следва да бъде удовлетворено, но не и за това дали от представените от кредитора доказателства се установява то да е възникнало, по който въпрос се е произнесъл синдика като го е включил в списъка на приети вземания, срещу което не е подадено възражение от което и да е от лицата, които имат право и интерес да направят това.

Вземането на „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК * за сумата от 250 лв., което се претендира, че е възникнало срещу несъстоятелния длъжник, е такова за разноски, направени от този кредитор за заплатена държавна такса за образуване на производството по несъстоятелност.

С оглед така установения характер на вземането на „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК * за разноски, трябва да се отговори на въпроса дали то може да се квалифицира като разноски по несъстоятелността, които подлежат на удовлетворяване с ред по чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ.

Разходите, които са направени във връзка с откриването и провеждането на производство по несъстоятелност, които се включват в понятието разноски по несъстоятелността, използвано в чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ, са изброени по изчерпателен начин в законовата разпоредба на чл. 723 ТЗ. В чл. 723, т. 1 ТЗ е посочено, че това са разноските за държавната такса за производството по несъстоятелност и останалите разноски, направени до влизане в сила на решението за откриване на производство по несъстоятелност.

При тълкуване на посочената правна норма се налага изводът, че като разноски по несъстоятелността се квалифицират само тези разноски, които са направени от кредитор във връзка с откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника и до датата на влизане в сила на решението за това, които са както разходите за платена държавна такса за разглеждане на молбата по чл. 625 ТЗ, на молбата за присъединяване на кредитор, разходите за заплащане на депозит за допуснати експертизи в производството по чл. 625 ТЗ, а така също и разходите за адвокатско възнаграждение, което е заплатено от кредитора, поискал откриване на производство по несъстоятелност или присъединил се в него по реда на чл. 629, ал. 4 ТЗ, и се дължи за осъществени правни действия в хода на производството пред съда по разглеждане на молбата по чл. 625 ТЗ. Тези разноски подлежат на удовлетворяване с ред по чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ.

Както беше посочено, вземането на „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК * за получаване на сумата от 250 лв. представлява вземане за разноски за държавна такса за образуване на дело, в което да се разгледа молбата за откриване на производство по несъстоятелност, която сума е платена по делото, поради което се е развило производството и е постановено решението по чл. 630 ТЗ, като тези разноски са извършени преди датата на постановяване и влизане в сила на посоченото съдебно решение. Ето защо те трябва да се квалифицират като разноски, направени от кредитор с цел да

бъде открито производство по несъстоятелност по отношение на длъжника, което има универсален характер и ползва не само този субект, а всички лица, които имат вземания спрямо неплатежоспособния търговец. Тези разноси са направени в защита на общите права на всички кредитори, а не за извършване на правни действия, с които отделният кредитор упражнява свои лични права в производството по несъстоятелност. С оглед на това се налага крайният извод, че разностите, направени от кредитора „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК *, за заплащане на държавна такса в размер на 250 лв. за производството по несъстоятелност, имат характер на разноси по несъстоятелността по смисъла на това понятие, определен в чл. 723 ТЗ и подлежат на удовлетворяване в производството по несъстоятелност с ред по чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ, а не по чл. 722, ал. 1, т. 12 ТЗ.

Предвид всичко изложено, се налага крайният извод, че съставеният от синдика списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, следва да бъде одобрен на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ.

На основание чл. 674, ал. 2 от ТЗ, след одобряване от съда на списъка с приетите вземания по чл. 692, ал. 1 от ТЗ съдът следва незабавно да свика събранието на кредиторите с дневен ред по чл. 677, ал. 1, т. 8 от ТЗ - определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника, определяне метода и условията на оценка на имуществото, избор на оценители и определяне на възнаграждението им.

Доколкото предвид разпоредбата на чл. 669, ал. 3 от ТЗ първо събрание на кредиторите не е проведено, то с постановяване на настоящото определение, по аргумент от разпоредбата на чл. 669, ал. 4 от ТЗ, в дневния ред на събранието на кредиторите следва да бъде включена точка за избор на постоянен синдик на дружеството и определяне на възнаграждението му.

При изложеното, Окръжен съд - Благоевград

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 7134 от 24.06.2022 г. от Национална агенция за приходите срещу списък на приети вземания на кредиторите на ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление с. К., община П., ул. „Д.“ №*, представлявано от Г. В..

ОДОБРЯВА списък на приети вземания на кредиторите на ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление с. К., община П., ул. „Д.“ №*, представлявано от Г. В. – в несъстоятелност, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, обявен в Търговския регистър на 16.06.2022 г..

СВИКВА събрание на кредиторите на ЕТ „Г. В.-Г“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление с. К., община П., ул. „Д.“ №*, представлявано от Г. В., което да се проведе на **03.08.2022 г.** в Съдебната

палата в гр. Благоевград и да започне в **13.50 ч.**, при следния дневен ред: 1. Избор на постоянен синдик на дружеството и определяне на възнаграждението му. 2. Определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника. 3. Определяне метода и условията на оценка на имуществото. 4. Избор на оценители и определяне на възнаграждението им.

Определението не подлежи на обжалване.

НЕЗАБАВНО да се изпрати препис от настоящото определение за обявяване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, на основание [чл. 692, ал. 5 от ТЗ](#).

НЕЗАБАВНО да се изпрати покана за събрание на кредиторите за обявяване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, с което длъжникът и всички кредитори се смятат за редовно уведомени на основание [чл. 675, ал. 2 от ТЗ](#).

Препис от определението да се изпрати на синдика.

Определението да се впише в книгата по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____